

*PLUGOR MAGOR***Eltűnt a láthatár s az ég...**

*Eltűnt a láthatár s az ég, megint havaz!
Pedig nem adta fagynak készülő jelét,
s a pelyhek úgy sűrögnek, mintha kezdetét
vehetné még egy tél: csak várakozz, tavasz!*

*Csak várj, a jégszobor mögé szorult patak
nem csobbanhat; fénytől elzárva hűl a rét,
rideg lett, megdermedt a hólepett vidék,
akár a mély iszapban álmodó halak.*

*De szürke felhők közt a fény most átdereng,
a szikrázó szépség legyőzve, térde lenn:
s a széles égből megered a csepp eső.*

*Ahány jégcsap, emészti törét hirtelen,
a napnak nyújtva, és a hó is tönkrement.
Fehéren csak a szikla áll s a hegytető.*

A kikelet, látod, örökké...

*A kikelet, látod, örökké győztes,
nyomában mégis lankadás kíséri,
de múlandókon ünnepibb a szóttas,
s az őszi kertek kiérlelt tókéi.*

*Ha arany lombok árnyai közt sétálsz,
e lomb már hálni kész a metsző széllel,
táncol, s a semmi karjain alászáll
zsákszámra hullva egy-egy csípős éjjel.*

*Ilyen levél a testünk, tarthatatlan,
bőrrebe szikkad, veszni hagyja nedvét,
s szerelmes fürtjét töppesztik az esték.*

*De mi legyünk egymásnak gyúló napja!
Az őszutó úgy csendélet, csak egy kép,
s a jég kioldja arany-kék ecsetjét.*

Szavak vérkörén át...

*Szavak vérkörén át
Hányszor, de hányszor
Lüktet az ismétlés:
Szépségem hiányzol!*

*Hiányzol mellőlem
Mézízű, napszemű
Teremtés, hiányzik
Hangod, az egyszerű,*

*Fogad kerítésén
A feszülő ajak,
A lágyan, pontosan
Eltalált szavak,*

*Karod, vállad, ez
Értő gyóntató,
És a szívedben
Ellobbant kandalló.*

*Simuljunk mint Ojtoz
Sziklái egymáshoz,
A lábad Maros,
Karod Olt magához,*

Szentlászló pénzem,
három ezüst véka,
hadd szórom a mélybe,
Torda-basadékba.

Legyen a párnám,
Aki álmod láttad,
A hónod mohája,
S két Csalhós vállad,

Már Minden Órád
Regőssé avat,
Legelő regőssé,
Kinek húrja hajad,

Ki szólni Rád vár
Burok-léte óta,
A fűzlomb-szemed
Vérével hordozza.

S hadd sígom füledbe:
„Mennyire nagyon!...”
Akár a drága, hű
Állatok, vakon,

Magyarázat nélkül
Fordulj, jöjjél hozzám,
És légy a mátkám
Éltem egész hosszán.